

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
(ויקרא י"ט) לא תנחשו ולא תעוננו - כגון אלו המנחשים בחולדה בעופות ובדגים.	תנו רבנן:											♣
המחלל את השבת בדבר שהיבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.												■
מכלל דאיכא מידי דחילול שבת הוי, ואין חייבין לא על שגגתו חטאת ולא על זדונו כרת												■
מאי היא?												^
תחומין, ואליבא דרבי עקיבא, הבערה, ואליבא דרבי יוסי.												!
המקלל אביו ואמו אינו חייב עד שיקלם בשם.												■
קלם בכנוי, רבי מאיר מחייב	[רבי מאיר]											♣
פוטרין.	חכמים:											♣
מאן חכמים - רבי מנחם ברבי יוסי הוא.												♣
(ויקרא כ"ד) בנקבו שם יומת, מה תלמוד לומר שם - לימד על מקלל אביו ואמו שאינו חייב עד שיקלם בשם.	דתניא, רבי מנחם ברבי יוסי:											♣
איש, מה תלמוד לומר (ויקרא כ') איש איש - לרבות בת, טומטום, ואנדרוגינוס.	תנו רבנן:											♣
אשר יקלל את אביו ואת אמו												♣
אין לי אלא אביו ואמו, אביו שלא אמו, אמו שלא אביו מניין?												♣
תלמוד לומר אביו ואמו קלל דמיו בו אביו קילל, אמו קילל, דברי רבי יאשיה.	[רבי יאשיה]											!
משמע שניהן כאחד ומשמע אחד בפני עצמו, עד שיפרוט לך הכתוב יחדו.	רבי יונתן:											!
מות יומת - בסקילה.												♣
אתה אומר בסקילה, או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה?												♣
נאמר כאן דמיו בו ונאמר להלן (ויקרא כ') דמיהם במ, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה.												!
עונש שמענו, אזהרה מניין?												♣
תלמוד לומר (שמות כ"ב) אלהים לא תקלל וגו'. אם היה אביו דיין - הרי הוא בכלל אלהים לא תקלל, ואם היה אביו נשיא הרי הוא בכלל (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאר												!
אינו לא דיין ולא נשיא מניין?												♣
אמרת: הרי אתה דן בנין אב משניהן: לא ראי נשיא כראי דיין, ולא ראי דיין כראי נשיא. לא ראי דיין כראי נשיא - שהרי דיין אתה מצווה על הוראתו, כראי נשיא - שאי אתה מצווה על הוראתו. ולא ראי נשיא כראי דיין - שהנשיא אתה מצווה על המראתו, כראי דיין - שאי אתה מצווה על המראתו. הצד השווה שבהם - שהן בעמך, ואתה מוזהר על קללתן - אף אני אביא אביך שבעמך ואתה מוזהר על												!
מה להצד השווה שבהן - שכן גדולתן גרמה להן												♣
תלמוד לומר (ויקרא י"ט) לא תקלל חרש - באומלים שבעמך הכתוב מדבר.												!
מה לחרש - שכן חרישותו גרמה לן												♣
נשיא ודיין יוכיחו.												!
מה לנשיא ודיין - שכן גדולתן גרמה להן												♣
חרש יוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן: שהן בעמך ואתה מוזהר על קללתן - אף אני אביא אביך, שבעמך, ואתה מוזהר על קללתו.												!
מה לצד השווה שבהן - שכן משונין.												♣

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אלא אם כן נכתוב קרא או אלהים וחרש, או נשיא וחרש, אלהים למה לי? אם אינו ענין לגופי - תנהו ענין לאביו.		!									◇	סו.
הניחא למאן דאמר אלהים חול, אלא למאן דאמר קודש - מאי איכא למימר?		ז									◇	סו.
אלהים - חול, דברי רבי ישמעאל.	[דתניא: רבי ישמעאל]	ז	♣								◇	סו.
אלהים קודש.	רבי עקיבא:	ז	♣								◇	סו.
אזהרה למברך את השם מניין - תלמוד לומר אלהים לא תקלל.	ותניא, רבי אליעזר בן יעקב:	ז	♣									סו.
למאן דאמר אלהים חול - גמר קודש מחול, למאן דאמר אלהים קודש - גמרינן חול מקודש.		!										סו.
בשלמא למאן דאמר אלהים חול - גמר קודש מחול, אלא למאן דאמר אלהים קודש גמר חול מקודש? דילמא אקודש אהר אחול לא אהר		ז									◇	סו.
אם כן לכתוב קרא לא תקל, מאי לא תקלל - שמע מינה תרתי.		!									◇	סו.
הבא על נערה המאורסה - אינו חייב עד שתהא נערה, בתולה, מאורסה, והיא בבית אביה.											♣	סו:
באו עליה שנים, הראשון - בסקילה, והשני - בחנק.											♣	סו:
(דברים כ"ב) נערה ולא בוגרת, בתולה ולא בעולה, מאורסה - ולא נשואה, בבית אביה - פרט לשמסר האב לשלוחי הבעל.	תנו רבנן:										♣	סו:
זו דברי רבי מאיר, אבל חכמים אומרים: נערה המאורסה - אפילו קטנה במשמע.	רב יהודה אמר רב:										♣	סו:
ממאי דמתניתין רבי מאיר היא ולמעוטי קטנה נמי? דילמא רבנן היא, ולמעוטי בוגרת ותו לא	רב אחא מדפתי לרבינא:										ז	סו:
האי אינו חייב עד שתהא נערה בתולה מאורסה? אינו חייב אלא על נערה בתולה מאורסה מיבעי ליה ותו לא מידי.	אמר ליה: [רבינא]										!	סו:
בא על הקטנה מאורסה, לרבי מאיר מהו? לגמרי ממעיט ליה או מסקילה ממעיט ליה?	בעא מיניה רבי יעקב בר אדא מרב:										^	סו:
מסתברא, מסקילה ממעיט ליה.	אמר ליה: [רב]										!	סו:
והכתיב (דברים כ"ב) ומתו גם שניהם - עד שיהו שניהן שוין שתיק רב.											ז	סו:
מאי טעמא שתיק רב? ונימא ליה (דברים כ"ב) ומת האיש אשר שכב עמה לבדו.	שמואל:										ז	סו:
כתנאי:											♣	סו:
ומתו גם שניהם - עד שיהו שניהן שוין, דברי רבי יאשיה.	[רבי יאשיה]										♣	סו:
ומת האיש אשר שכב עמה לבדו	רבי יונתן:										♣	סו:
ואידך: ההיא ומתו גם שניהם מאי דריש ביה?											ז	סו:
למעוטי מעשה חידודים.	רבא: [רבי יונתן]										!	סו:
ואידך											ז	סו:
מעשה חידודים לאו כלום היא.	[רבי יאשיה]										!	סו:
ואידך, האי לבדו מאי דריש ביה?											ז	סו:
באו עליה עשרה בני אדם ועדיין היא בתולה - כולם בסקילה.	[רבי יאשיה] כדתניא: [ת"ק]	♣	!	♣							◇	סו:
הראשון - בסקילה, וכולן בחנק.	רבי:	♣	!	♣							◇	סו:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
(ויקרא כ"א) וכת איש כהן כי תהל לזנות, רבי אומר: תחילה, וכן הוא אומר: ומת האיש אשר שכב עמה לבדו.	תנו רבנן:											◇	סו:	
מאי קאמר?												ז	סו:	
רבי כרבי ישמעאל סבירא ליה	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	סו:	
ארוסה יצאה לשריפה, ולא נשואה.	דאמר: [אבי ישמעאל]											! ◇	סו:	
והכי קאמר: אם תחילת ביאה בזנות - בשריפה, אידך - בחנק.												!	סו:	
מאי וכן?												ז	סו:	
כי התם, מה התם - בתחילת ביאה קמשתעי קרא, הכא נמי - בתחילת ביאה קמשתעי קרא.												!	סו:	
מר לא הכי אמר	רב ביבי בר אביי:											■	סו:	
ומנו												^	סו:	
רב יוסף												!	סו:	
רבי כרבי מאיר סבירא ליה	[רב יוסף]											■	◇	סו:
נשאת לאחד מן הפסולין - מיתתה - בחנק. והכי קאמר: אם תחילת אחלתה בזנות - בשריפה, ואידך - בחנק.	דאמר: [רבי מאיר]											■ ■	◇	סו:
ומאי וכן - סימנא בעלמא.												■ ■	◇	סו: